

**Mál nr. 154/2015****M  
og****vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar einstaklings.****Ágreiningur um hvort ungur piltur beri ábyrgð á meiðslum sem skólafélagi hans varð fyrir.****Gögn.**

1. Málskot, móttakið 22.4.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 5.5.2015.
3. Síðari gögn, þ. á m. matsgerð, dags. 16.7.2015, og athugasemdir V, dags. 8.12.2015.

**Málsatvik.**

Um kl. 8 að morgni 28. október 2009 féll M úr stól og niður á gólf í skólastofu í A í R. Í málskoti lýsir M atvikum svo að hann hugðist setjast á stól sinn í skólastofunni. Í sama mund og hann settist hafi skólafélagi hans, B, dregið stólinn undan honum. Enginn stóll hafi því verið undir honum er hann settist og skolið harkalega í gólfið og hlotið við það áverka á bak, nánar tiltekið skrið á milli hryggjarliða.

Í gögnum málsins er atvikum lýst svo af hálfu B að hann hafi komið inn í skólastofuna og sett skólatösku sína á borð við umræddan stól og sest í stólinn. Kennari hafi ekki komið og hann hafi þá staðið upp og sest í sófa í stofunni. Þá hafi M komið inn í stofuna og ætlað að setjast í téðan stól og B þá sagt honum að áður en M settist að hann sæti þarna. Þrátt fyrir það hafi M sest í stólinn. B hafi margbeðið M að fara úr stólnum en M hafi ekki orðið við því. Þá hafi B tekið í stólinn með það fyrir augum að draga M frá borðinu, en þá hafi M dottið af stólnum. B kveðst ekki hafa kippt stólnum undan M.

Í yfirlýsingu aðstoðarskólastjóra A, dags. 4. desember 2009, kveðst hann staðfesta að 28. október 2009 hafi það atvik gerst í tilteknum bekk í skólanum að nemandi hafi kippt stól undan M þannig að hann hafi fallið niður á gólf. Nánar tilgreindur kennari við skólann hafi verið vitni að atvikinu

M leitaði til lækis 2. nóvember 2009 á heilbrigðisstofnun S að því er virðist. Í fyrirliggjandi lækisvottorði, dags. 28. febrúar 2013, kemur fram að þá hafi M farið að finna fyrir verk í baki á körfuboltaæfingu þremur dögum áður. Ekkert slys eða sérstakt atvik hafi valdið þessu. Var verkurinn um það bil yfir 4. og 5. lendhrygg. M leitaði á ný til lækis 4. nóvember. Þá kom fram að hann hafi verið að hita upp á körfuboltaæfingu 30. október þegar hann hafi fengið verk í bakið. Hann hafi svo farið aftur á æfingu 3. nóvember og snarversnað. Röntgenmynd var tekin 9. nóvember af lendhrygg og 25. nóvember átti bæklunarlæknir samtalið við föður M. Í því samtali kom í ljós að einum eða tveimur dögum áður en einkennin hófust hafi stól verið kippt undan M í skólanum þannig að hann hafi fallið harkalega á rassinn. Taldi læknir að hugsanlega hefði það átt þátt í að koma af stað þessum einkennum.

M telur B hafa með saknæmum hætti kippt undan honum stólnum og með því valdið meiðslum sem hann glímur við í baki. Hefur hann krafist bóta úr ábyrgðartryggingarlið fjölskyldutryggingar föður B hjá V. Vísar V til lýsingar B á málsatvikum að B hafi ætlað að draga M frá borðinu og þá hafi M dottið af stólnum. Því hafi um óhappatilvik verið að ræða. Atvikalýsing í yfirlýsingu aðstoðarskólastjóra sé ekki rétt og enginn kennari hafi verið vitni að því sem gerðist. Þá séu heldur ekki orsakatengsl milli atviksins og þeirra einkenna sem M rekur til óhappsins. Með vísan til framangreinds hefur V hafnað bótaskyldu.

Undir rekstri málsins fyrir úrskurðarnefnd hefur verið aflað örorkumats hjá bæklunarlækni. Samkvæmt matsgerðinni mun M hafa hlotið högg upp undir hrygginn við byltuna sem hafi valdið mjóbakstagnun þar sem einkenni teljast fremur væg í dag og lítið hafi komið fram við skoðun á matsfundi. Með tilliti til þessa var lækisfræðileg örorka M talin hæfilega metin 5%.

**Álit.**

Eins og að framan greinir hefur B lýst atvikum svo að hann hafi dregið stólinn undan borðinu og við það féll M í gólfíð. Samkvæmt þessari lýsingu verður ekki annað ráðið en fall M í gólfíð verði rakið til þess að B dró til stólinn. Með því að draga til stólinn með þessum afleiðingum sýndi B af sér háttsemi sem verður að virða honum til gáleysis. Hann telst því eiga sök á því að M féll í gólfíð. Samkvæmt fyrrgreindri matsgerð verður að telja að sýnt hafi verið fram á að M hafi orðið fyrir meiðslum við byltuna, jafnvel þótt þau teljist ekki vera alvarleg, en að öðru leyti er ekki tekin afstaða til niðurstöðu matsgerðarinnar. M hefur því orðið fyrir meiðslum sem teljast bótaskyld úr ábyrgðartryggingarlið fjölskyldutryggingarinnar hjá V. Ekki verður séð af fyrirbyggjandi gögnum að í aðdraganda þess að B dró stólinn undan M hafi M sýnt af sér saknæma háttsemi sem leitt geti til meðábyrgðar hans á tjóninu. Hann telst því eiga óskertan rétt til bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingunni hjá V.

**Niðurstaða.**

M á óskertan rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu einstaklings hjá V.

Reykjavík, 15. desember 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.